

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 25 febr. 1889, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 1 kap. 1 § kyrkolagen.

I en inom Första Kammaren afgifven motion, n:o 12, som af nämnda kammare hänvisats till lagutskottet, föreslår herr *Hedlund*, »att Riksdagen ville för sin del besluta, att kap. 1 § 1 i Sveriges kyrkolag af 1686 skall ega följande förändrade lydelse:

I konungariket Sverige skall såsom statskyrkans lära anses den rena evangeliska läran, sådan hon i Guds ord, det gamla och nya testamentets heliga skrifter, uppenbarad samt genom den oförändrade Augsburgiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af 1593 blifvit antagen och förklarad.»

1 § i 1 kap. af 1686 års kyrkolag lyder sålunda:

»Uti vårt konungarrike och dess underliggande länder skola alle bekänna sig, endast och allena, till den kristelige lära och tro, som är grundad uti Guds heliga ord, det gamla och nya testamentets profetiske och apostoliske skrifter, och författad uti de tre hufvud-symbolis, Apostolico, Nicæno och Athanasiano, jemväl uti den oförändrade Augsburgiske bekännelsen af år 1530, vedertagen i Upsala concilio 1593, samt uti hela, så kallade, Libro concordie förklarad; och alle de, som uti lärostandet, vid kyrkor, akademier, gymnasier eller skolor något embete tillträda,

skola vid ordinationen, eller då de någon gradum antaga, med liffig ed, till denne lära och trosbekännelse sig förpligta.»

I § 2 af 1809 års regeringsform stadgas deremot:

»Konungen skall alltid vara af den rena evangeliska läran, sådan som den uti den oförändrade Augsbургiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är».

Den bristande öfverensstämmelsen mellan kyrkolagens och regeringsformens sätt att angifva hvad som bör anses innefatta svenska kyrkans lära föranledde redan de komiterade, som den 29 december 1846 afgåfvor förslag till kyrkolag och särskilda lagar rörande kyrkoväsendet samt kyrkostadgar, att gifva följande lydelse åt 1 kap. 1 § i det af dem framlagda förslag till kyrkolag:

»Till svenska kyrkan höra alla de svenske undersåter, som bekänna den rena evangeliska läran, sådan den, grundad i Guds ord, gamla och nya testamentets skrifter, genom den oförändrade Augsbургiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är».

Sedan, på framställning af kyrkomötet, Kongl. Maj:t den 5 januari 1869 uppdragit åt en komité att ombesörja en revision af 1686 års kyrkolag, föreslog denna komité, som den 2 oktober 1873 afgaf betänkande, att 1 kap. 1 § kyrkolagen måtte erhålla denna lydelse:

»Svenska kyrkans medlemmar skola bekänna sig till den rena evangeliska läran, sådan den, grundad uti Guds heliga ord, det gamla och nya testamentets skrifter, genom den oförändrade Augsbургiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är».

I motiven anförde komitén rörande denna paragraf:

»Då den bestämning af svenska kyrkans bekännelse, som är gifven i kap. 1 § 1 af 1686 års kyrkolag, till lydelsen blifvit ändrad genom innehållet i § 2 i gällande regeringsform, så har dennas beskrifning på den rena evangeliska läran här blifvit upptagen, såsom också skett uti det år 1846 af dåvarande kyrkolagskomitén afgifna förslag till kyrkolag, utan att något af rikets domkapitel deremot haft något att anmärka».

Då lagutskottet för sin del finner önskvärdt, att den anmärkta motsägelsen mellan regeringsformens och kyrkolagens stadganden i ämnet varder undanrödd, och då den af sist omförmälda komité föreslagna redaktion, med någon förändring, synes utskottet mest tillfredsställande, får utskottet tillstyrka,

att Riksdagen må, med hufvudsakligt bifall till herr Hedlunds uti förevarande motion framställda förslag, för sin del antaga följande

L a g

angående ändrad lydelse af 1 kap. 1 § kyrkolagen.

Härigenom förordnas, att 1 kap. 1 § kyrkolagen skall hafva följande ändrade lydelse:

Svenska kyrkans lära är den rena evangeliska, sådan den, grundad i Guds heliga ord, det gamla och nya testamentets skrifter, genom den oförändrade Augsburgiska bekännelsen samt Upsala mötes beslut af år 1593 antagen och förklarad är.

Stockholm den 25 februari 1889.

På laguskottets vägnar.

AXEL BERGSTRÖM.
